

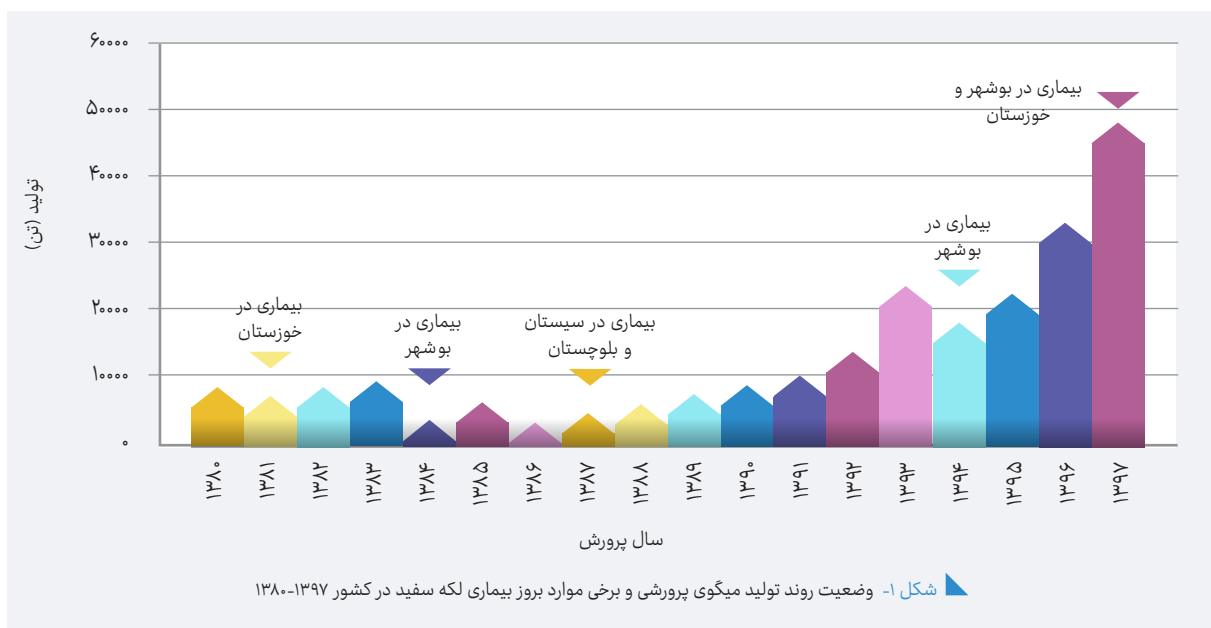

"تک سل" پروبیوتیک بومی برای استفاده در تکثیر و پرورش میگو

موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور^۱

بیان مسئله

تکثیر و پرورش میگو یکی از فعالیت‌های عمده آبی پروری می‌باشد. بروز عوارضی مانند بیماری ویروسی لکه سفید میگو و ویبریوزیس

۱. مریم میربخش، بابک قائدنیا و مصطفی شریف روحانی

از عوامل اصلی محدود کننده افزایش تولید بوده و با توجه به اثرات نامطلوب استفاده از آنتی بیوتیک‌ها و مواد شیمیایی، پیشگیری از بروز بیماری‌ها و کنترل آنها به اقدامات نوینی نیاز دارد که مقرون به صرفه، موثر و ایمن برای محیط و انسان باشند. یکی از راهکارهای دوستدار محیط زیست استفاده از باکتری‌های مفید (پروبیوتیک‌ها) به منظور پیشگیری از بروز بیماری و ارتقای شاخص‌های سلامت و رشد می‌باشد.

معرفی دستاورد

پروبیوتیک بومی "تک سل" با استفاده از روش‌های میکروبی‌شناسی و تکنیک‌های مولکولی از میگو جداسازی، مورد غربالگری و شناسایی دقیق قرار گرفت. سازگاری کامل این پروبیوتیک با شوری بالای ppt ۵۰ و دمای بالای ۳۵ درجه سلسیوس در محل پرورش میگو سبب می‌شود استفاده از آن به تعادل فلور میکروبی اکوسیستم‌آبی کمک کند. کاربرد این پروبیوتیک سبب افزایش شاخص‌های رشد، کاهش ضریب تبدیل غذایی و پیشگیری از بروز بیماری در مزارع و مراکز تکثیر میگو می‌گردد.

فرایند تجاری سازی

دانش فنی تولید پروبیوتیک بومی برای میگو به شرکت دانش بنیان تک ژن زیست منتقل شد و پس از تولید نیمه صنعتی و آزمون‌های فارمی، در شهریور ۱۳۹۵، پروانه ساخت محصول پروبیوتیک بومی میگو (به شماره ۹۵-۲۵۱-۵) با نشان تجاری "تک سل" از سازمان دامپزشکی کشور اخذ شد. در سال ۱۳۹۶ نیز تولید صنعتی انجام شد و تاکنون بیش از ۱۰ تن از محصول مورد استفاده و رضایت بهره برداران قرار گرفته است.

پتانسیل اقتصادی و اثربخشی

- سود حاصل از مصرف تک سل در آب استخر در هکتار: ۲۷ میلیون ریال
- سود حاصل از مصرف تک سل در خوراک میگو در هر هکتار: ۴۷ میلیون ریال
- پروبیوتیک تک سل، با تحریک و تعدیل سیستم ایمنی، سبب پیشگیری از بروز بیماری می‌شود.
- تک سل، با کاهش ۸۰ درصدی فراوانی باکتری‌های بیماری‌زا، از بروز بیماری در میگو پیشگیری می‌نماید.
- نیاز کشور به پروبیوتیک میگو: ۱۰ تن در سال
- جلوگیری از خروج ارز از کشور و جلوگیری از ورود سویه‌های بیماری‌زا بواسطه استفاده از پروبیوتیک‌های وارداتی